

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/432/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814222016
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3814222016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: AB 1 B. V. so sídlom v Holandskom kráľovstve, Amsterdam, Strawinskylaan 933, registračné číslo: 560 07 043, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, IČO: 47234679 proti žalovanému Y. X., nar. X.X.XXXX, bytom L., P. XXX/XX/X, zast. JUDr. Jozefom Jaškom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Falešníka 10, o zaplatenie sumy 147 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. apríla 2016, č.k. 10C/322/2015-61, takto

rozhodol:

Odvolací súd pokračuje v konaní ako so žalobcom so spoločnosťou AB 2 B. V., so sídlom v Holandskom kráľovstve, Amsterdam, Strawinskylaan 933, registračné číslo: 572 79 667.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti čo do zaplatenia sumy 17,- eur s príslušenstvom a v časti, v ktorej návrh žalovaného o zaplatenie 89,12 eur zamietol p o t v r d z u j e .

Žalobca m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 17 eur s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 3.12.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Návrh žalovaného o zaplatenie sumy 89,12 eur zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 11.9.2012 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému v celkovej sume 490 eur na kúpu spotrebného tovaru zn. Bioguant. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach po 48,26 eur vždy do 30. dňa v kalendárnom mesiaci po dobu 12 mesiacov. Prvá úverová splátka bola splatná dňa 11.10.2012 a posledná dňa 30.9.2013. Ročná úroková sadzba predstavovala 29,07% a RPMN 33,7%. Priemerná hodnota RPMN predstavovala 45,6%. Celkom sa žalovaný zaviazal vrátiť sumu 579,12 eur, z ktorej jeho celkové náklady zo spotrebiteľského úveru predstavovali sumu 89,12 eur za dobu 12 mesiacov. V Hlave 18., v § 2 Úverových zmluvných podmienok právneho predchodcu žalobcu bola dojednaná zmluvná pokuta v sume 17 eur, a to v prípade omeškania žalovaného s platením úverových splátok. Zmluvnú pokutu bol veriteľ oprávnený účtovať maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy. Dňa 14.11.2013 spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. vyzvala žalovaného k zaplateniu žalovanej pohľadávky v sume 147 eur v lehote 15 dní od odoslania uvedenej výzvy. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval. Na splatenie úveru žalovaný celkom poukázal

sumu 579,12 eur, čo vyplýva z jeho splátkového kalendára založeného v spise na čl. 32, ktorá bola zaúčtovaná na úverovú istinu v sume 369,97 eur, na upomienky v sume 79,52 eur, na zmluvnú pokutu v sume 17 eur a na zmluvný úrok v sume 85,63 eur. Dlh žalovaného podľa splátkového kalendára predstavoval nesplatenú časť úveru v sume 93,03 eur, zmluvný úrok v sume 3,49 eur, náklady na upomienku II. v sume 50,48 eur a úrok z omeškania v sume 12,19 eur. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch pohľadávku voči žalovanému dňa 14.11.2013 postúpila žalobcovi, čo vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.11.2013 založenej v spise na čl. 40. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 31.10.2014.

3. Súd po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy zo dňa 11.9.2012 nezistil obsahový rozpor zmluvy s § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení. Úverová zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V zmluve je jasne definované, za akých podmienok bol žalovanému úver poskytnutý a akým spôsobom ho bol povinný splácať. Z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V úverovej zmluve zo dňa 11.9.2012 je výška úverovej splátky určená jednoznačným spôsobom, sumou 48,26 eur, v ktorej je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadná úhrada za poistenie, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak, čo vyplýva z Hlavy 5., § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Na základe toho potom nie je možné tvrdenie žalovaného, že v úverovej zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona, považovať za dôvodné a poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa splátkového kalendára žalovaného založeného v spise na čl. 32 na splatenie úveru poukázal celkom sumu 579,12 eur, ktorá bola zaúčtovaná na úverovú istinu v sume 369,97 eur, na upomienky v sume 79,52 eur, na zmluvnú pokutu v sume 17 eur a na zmluvný úrok v sume 85,63 eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala nezaplatenú úverovú istinu v sume 93,03 eur, zmluvný úrok v sume 3,49 eur, hotové náklady za zasielanie upomienok II. v sume 50,48 eur a vyčíslený úrok z omeškania.

4. Súd neakceptoval započítanie sumy 79,52 eur zaplatenej žalovaným na upomienky I. a II. tak, ako boli zaúčtované podľa splátkového kalendára a návrh žalobcu nepovažoval za dôvodný v časti, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplata nákladov na upomienku II. v sume 50,48 eur. V Hlave 18., v § 1 Úverových zmluvných podmienok bolo dojednané, že v prípade omeškania žalovaného s úhradou splátky je veriteľ oprávnený účtovať poplatok za prvú upomienku v sume 5 eur a za druhú a ďalšiu upomienku sumu 12 eur. Zo splátkového kalendára žalovaného vyplýva, že hotové náklady na upomienky mu boli účtované od februára 2013 do septembra 2013 pravidelne, každý mesiac, hoci v každom z uvedených mesiacov úverovú splátku zaplatil. Za omeškание so splácaním úveru bol sankcionovaný zmluvnou pokutou v sume 17 eur a keďže žalobca žiadnu z upomienok, za vyhotovenie a odoslanie ktorých boli žalovanému účtované náklady do spisu nezaložil, súd jeho nárok v tejto časti považoval za nepreukázaný.

5. V súlade s cit. ust. § 2 písm. d/, g/, h/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení neskorších predpisov, je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi nesplatený zostatok úveru v sume 13,51 eur po odpočítaní sumy 79,52 eur neoprávnene účtovanej právnym predchodcom žalobcu na hotové náklady za upomienky (93,03 eur mínus 79,52 eur) a zmluvný úrok v sume 3,49 eur. I keď zo splátkového kalendára žalovaného vyplýva, že na splatenie úveru poukázal celkom sumu 579,12 eur, ktorá zodpovedala celkovej sume úveru, ktorú mal podľa úverovej zmluvy zaplatiť, z došlých úverových splátok právny predchodca žalobcu oprávnenne sumu 17 eur zaúčtoval na zmluvnú pokutu, na zaplataenie ktorej mu vzniklo právo podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a Hlavy 18., § 2 Úverových zmluvných podmienok, ktorá bola dojednaná v sume 17 eur v prípade omeškania žalovaného s platením úverových splátok. Zmluvnú pokutu bol veriteľ oprávnený účtovať maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy. Zo splátkového kalendára žalovaného je zrejmé, že v mesiaci október 2012 úverovú splátku poukázal oneskorene a v mesiaci november 2012 úverovú splátku vôbec nepoukázal, na základe čoho mu oprávnenne bola účtovaná zmluvná pokuta. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti potom žalovaným zaplataené úverové splátky neboli zaúčtované výlučne na platenie úveru, ale aj na sankcie, ktoré bol povinný zaplatiť v prípade omeškania sa s platením úveru. Na základe toho dlh na úverovej istine predstavuje sumu 13,51 eur a na zmluvnom úroku sumu 3,49 eur,

spolu sumu 17 eur, ktorá zodpovedá práve hodnote účtovanej zmluvnej pokuty. Pokiaľ by u žalovaného nenastalo omeškanie s platením úveru, zmluvná pokuta by mu nebola účtovaná a jeho úver by bol splatený v plnej výške.

6. Súd postúpenie pohľadávky žalobcovi považoval za platný právny úkon a nestotožnil sa s názorom žalovaného, že zmluvná podmienka, ktorá umožňuje postúpiť práva iba jednej strane a neumožňuje tak urobiť aj druhej strane je nevyvážená, v neprospech spotrebiteľa a z dôvodu rozporu s dobrými mravmi neplatná. V danom prípade postúpením pohľadávky žalobcovi neboli žiadne práva žalovaného ako spotrebiteľa ohrozené, prípadne porušené, pretože súd v rámci vykonávanej súdnej kontroly obsahu úverovej zmluvy posúdil jej platnosť podľa ustanovení § 52, § 53 a nasledovných Občianskeho zákonníka a súčasne aj podľa ust. § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení neskorších predpisov, nezistil a nevyhodnotil žiadne zmluvné dojednania za nekalé, neprijateľné, ktoré by poškodzovali práva žalovaného ako spotrebiteľa. Zároveň nebolo zistené, že by sa žalobca na úkor žalovaného bezdôvodne obohatil, preto bol jeho návrh na zaplatenie sumy 89,12 eur, ktorej sa voči žalobcovi domáhal, ako nedôvodný s poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti, zamietnutý.

7. Omeškanie žalovaného súd posúdil podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi účastníkmi zmluvou o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškanie dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Výška úroku z omeškania zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný od 3.12.2013, t.j. po uplynutí lehoty 15 dní od odoslania výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 14.11.2013 na zaplatenie žalovanej sumy.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Žalobcov neúspech vo veci prevyšoval jeho úspech, preto mu právo na náhradu trov konania nevzniklo a žalovaný vo veci nebol úspešný.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že stále zastáva názor, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. V konaní nebolo sporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Za neprímeranú zmluvnú podmienku považuje dojednanie v Hlave 20, § 6 Úverových podmienok spoločnosti HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s., podľa ktorého je veriteľ oprávnený postúpiť pohľadávky zo zmluvy, pričom spotrebiteľ takéto oprávnenie nemá, resp. je to viazané na písomný súhlas veriteľa. Postúpenie pohľadávky na subjekt so sídlom v inom členskom štáte EÚ nepochybne zhoršilo postavenie žalovaného ohľadom jeho možnosti uplatňovať si prípadné nároky voči novému veriteľovi so sídlom v Amsterdame. V tejto súvislosti opätovne poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C 56/2010-54 zo dňa 12.7.2010. Rovnako poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. 11Co/199/2011. Aj samotné postúpenie pohľadávky na žalobcu vyvoláva pochybnosti. V oznámení adresovanom žalovanému zo dňa 31.10.2014 je uvedená zmluva o postúpení pohľadávky na žalobcu zo dňa 12.9.2012, teda nasledujúci deň po uzavretí úverovej zmluvy. Na základe výzvy súdu prvej inštancie doložil žalobca zmluvu o postúpení pohľadávky už zo dňa 14.11.2013. V úverovej zmluve bolo dojednané, že postúpenie pohľadávky na nového úverového veriteľa -žalobcu, písomne žalovanému oznámi postupca - pôvodný veriteľ, čo sa však nestalo. Postúpenie bolo žalovanému oznámené až takmer po roku dňa 31.10.2014, aj to právnu zástupkyňou postupníka. V prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s jeho názorom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh zamietne. Odvolanie podal aj voči výroku rozsudku, ktorým zamietol návrh žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 89,12 eur. Súd neakceptoval názor, že predmetná úverová zmluva neobsahuje zákonné náležitosti. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená len výška mesačnej splátky po 48,26 eur bez ďalších zákonom požadovaných náležitostí. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok OS v Prešove č. 7C/9/2015 zo dňa 6.7.2015 príp. na rozsudok KS v Trnave č. 9Co/401/2012 zo dňa 6.8.2012. V prípade, ak odvolací súd aj napriek hore uvedeným dôvodom má za to, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, navrhoval, aby výrok rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 89,12 eur z titulu bezdôvodného obohatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa stotožňuje s názorom a záverom súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že postúpenie pohľadávky žalobcovi považoval za platný právny úkon. Citoval § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, pričom z citovaného

ustanovenia Občianskeho zákonníka je zrejme, že na to, aby sa zmluvné dojednanie o postúpení pohľadávky medzi dodávateľom a spotrebiteľom mohli považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, musí byť naplnená hypotéza predmetnej právnej normy. V prvom rade je potrebné uviesť, že v danom prípade nevznikla žalovanému voči pôvodnému veriteľovi (ani voči žalobcovi) žiadna pohľadávka, naopak žalovaný má z titulu Zmluvy záväzok voči žalobcovi (čomu zodpovedá pohľadávka žalobcu voči žalovanému). V prípade, ak by aj žalovaný disponoval pohľadávkou voči žalobcovi, nepreukázal, že prevodom práv a povinností zo Zmluvy (z pôvodného veriteľa na žalobcu) došlo k zhoršeniu vymožiteľnosti alebo zabezpečenia jeho údajnej pohľadávky, čím neunesol dôkazné bremeno. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je stabilnou obchodnou spoločnosťou pôsobiacou aj na slovenskom trhu a ktorej aktíva prevyšujú jej pasíva, nemá tvrdenie žalovaného, že „Postúpenie pohľadávky na subjekt so sídlom v inom členskom štáte EÚ nepochybne zhoršilo postavenie žalovaného“ reálny skutkový základ. Zároveň zdôraznil, že postúpením pohľadávky nedošlo v žiadnom ohľade k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko nedošlo ani k zmene podmienok dohodnutých v úverovej zmluve ani k zmene platobných údajov. Pohľadávka síce bola postúpená na postupníka, avšak táto aj naďalej zostala v správe pôvodného veriteľa (postupca). O tejto skutočnosti svedčí i ten fakt, že platobné údaje, t.j. číslo účtu a variabilný symbol, ostali naďalej rovnaké. Na tomto mieste si žalobca dovoľuje poukázať na skutočnosť, že postúpenie pohľadávky nie je podmienené súhlasom dlžníka (žalovaného), ani nemusí byť dohodnuté v úverovej zmluve, to znamená, že tvrdenie žalovaného, že za neprímeranú zmluvnú podmienku považuje dojednanie v Hlave 20, § 6 Úverových podmienok spoločnosti HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s., podľa ktorého je veriteľ oprávnený postúpiť pohľadávky zo zmluvy, pričom spotrebiteľ takéto oprávnenie nemá, resp. je viazané na písomný súhlas veriteľa, je vzhľadom na platnosť postúpenia absolútne irelevantné. Postúpenie pohľadávky omámil žalovanému postupca (pôvodný veriteľ) listom zo dňa 31.10.2014, to znamená, že dlžník ani nie je oprávnený domáhať sa zmluvy o postúpení pohľadávky. Uvedené nepochybne vyplýva aj z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky, napr. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2003, spis. zn. 4 Obo 210/01 (uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 119/2003) alebo rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 04.12.2007, spis. zn. 4 Obo 275/2006, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.09.2014, spis. zn.: II. ÚS 409/2013. Na základe vyššie uvedeného je nepochybné, že dlžník nie je oprávnený domáhať sa zmluvy o postúpení pohľadávky, ani sa nemôže dovolávať neplatnosti alebo neexistencie zmluvy o postúpení pohľadávky, a taktiež je žalobca aktívne legitimovaný na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdí, že „Postúpenie bolo oznámené až takmer po roku dňa 31.10.2014, a aj to právnou zástupkyňou postupníka.“, k tomuto uviedol, že postúpenie pohľadávky oznámil žalovanej postupca (pôvodný veriteľ) listom zo dňa 31.10.2014, prostredníctvom svojho právneho zástupcu ako to nepochybne vyplýva z listiny zo dňa 31.10.2014, navyše prílohou predmetného oznámenia je plná moc od postupcu. Citoval § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého čas, kedy postupca oznámi alebo postupník preukáže dlžníkovi postúpenie pohľadávky nie je dôležitý vo vzťahu k povinnosti dlžníka plniť si svoj záväzok z úverovej zmluvy. Ak postupca oznámi alebo postupník preukáže dlžníkovi postúpenie pohľadávky je dlžník povinný plniť postupníkovi, ak nie, tak potom je dlžník povinný plniť svoj záväzok postupcovi. Je nepochybné, že postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o samotnú povinnosť postupcu oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi bezodkladne, je zrejme, že táto povinnosť postupcu je dôležitá iba vo vzťahu k tej skutočnosti, komu (t.j. postupcovi alebo postupníkovi) bude dlžník plniť svoj záväzok z úverovej zmluvy. Uvedené je v súlade s ustálenou judikatúrou súdov Slovenskej republiky, napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.05.2009, sp. zn.: 5 Obo 93/2008. Stotožňuje sa aj s názorom a záverom súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že úverová zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V úverovej zmluve zo dňa 11.9.2012 je výška úverovej splátky určená jednoznačným spôsobom, sumou 48,26 eur, v ktorej je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadná úhrada za poistenie. Nie je možné tvrdenie žalovaného, že v úverovej zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/zákona, považovať za dôvodné a poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru žalobcu z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) ZSÚ nevyplýva, že úverová zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov takým spôsobom, aby výška, počet a termíny splátok boli uvedené samostatne pre každú jednotlivú položku, t.j. aj pre istinu, aj pre úroky, aj pre iné poplatky. Podľa názoru žalobcu je v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. l) ZSÚ, aby v úverovej zmluve bola uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spoločne. Podľa právneho názoru žalobcu, Zmluva obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) ZSÚ aj vtedy, ak istina (t.j. úver), úroky a iné poplatky sú uvedené

spolu v celkovej výške splátky. Uvedené je v úplnom súlade so znením a cieľmi Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj ako „smernica 2008/48/ES“). Smernica 2008/48/ES bola prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky práve zákonom o spotrebiteľských úveroch, ako to nepochybne vyplýva z prílohy č. 1 k zákonu o spotrebiteľských úveroch. Z citovaných ustanovení smernice 2008/48/ES potom nepochybne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom v takejto splátke sú všetky položky (istina, úroky a prípadné dodatočné náklady) uvedené spolu. Rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa potom uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá však nie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnosť vydať amortizačnú tabuľku vo forme výpisu má veriteľ až na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa a zároveň v prípade amortizácie istiny. Na základe vyššie uvedeného, najmä citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a smernice 2008/48/ES, a v súlade so systematickým a eurokonformným výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch môže konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) (pôvodne písmeno k) aj vtedy, ak jednotlivé položky, ktoré má dlžník uhradiť v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, sú uvedené spolu v jednej splátke. V prípade, ak klient chce vedieť koľko z každej jeho splátky sa použije na konkrétnu položku (istinu, úrok či iný náklad) je oprávnený požadovať od veriteľa amortizačnú tabuľku. Ďalej poukázal na to, že dňa 11.05.2015 bol v Úradnom vestníku Európskej únie pod číslom C 155/8 zverejnený Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda dňa 2. februára 2015, v konaní žalobcu Horne Credit Slovakia a. s. cla žalovanej Klára Bíróová (vec C-42/15). Jednými z položených prejudiciálnych otázok Okresného súdu Dunajská Streda je aj otázka, ktorá sa týka vyššie uvedeného. Ďalej sa stotožňuje s názorom a záverom súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že zároveň nebolo zistené, že by sa žalobca na úkor žalovaného bezdôvodne obohatil, preto bol jeho návrh na zaplatenie sumy 89,12 eur, ktorej sa voči žalobcovi domáhal, ako nedôvodný s poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti, zamietnutý. Pokiaľ by konajúci súd vyhovel odvolaniu žalovaného, žalobca namietal výšku uplatnenej náhrady trov konania. Na základe vyššie uvedených skutočností, navrhoval odvolaciemu súdu, aby rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny alternatívne, aby rozhodol o odmietnutí odvolania. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

11. V prejednávanej veci po rozhodnutí súdu prvej inštancie došlo ku dňu 18.10.2016 k zániku žalobcu - spoločnosti AB 1 B. V., a to v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou AB 2 B. V., preto odvolací súd v zmysle § 64 CSP rozhodol tak, že v konaní bude pokračovať ako so žalobcom s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, so spoločnosťou AB 2 B. V..

12. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

13. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol, napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

14. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie teda vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 17 eur s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 3.12.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a návrh žalovaného o zaplatenie sumy 89,12 eur zamietol.

16. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že dňa 11.9.2012 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému v celkovej sume 490 eur na kúpu spotrebného tovaru zn. Bioguant. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach po 48,26 eur vždy do 30. dňa v kalendárnom mesiaci po dobu 12 mesiacov. Prvá úverová splátka bola splatná dňa 11.10.2012 a posledná dňa 30.9.2013. Ročná úroková sadzba predstavovala 29,07% a RPMN 33,7%. Priemerná hodnota RPMN predstavovala 45,6%. Celkom sa žalovaný zaviazal vrátiť sumu 579,12 eur, z ktorej jeho celkové náklady zo spotrebiteľského úveru predstavovali sumu 89,12 eur za dobu 12 mesiacov. V Hlave 18., v § 2 Úverových zmluvných podmienok právneho predchodcu žalobcu bola dojednaná zmluvná pokuta v sume 17 eur, a to v prípade omeškania žalovaného s platením úverových splátok. Zmluvnú pokutu bol veriteľ oprávnený účtovať maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy. Dňa 14.11.2013 spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. vyzvala žalovaného k zaplateniu žalovanej pohľadávky v sume 147 eur v lehote 15 dní od odoslania uvedenej výzvy. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval. Na splatenie úveru žalovaný celkom poukázal sumu 579,12 eur, čo vyplýva z jeho splátkového kalendára založeného v spise, ktorá bola zaúčtovaná na úverovú istinu v sume 369,97 eur, na upomienky v sume 79,52 eur, na zmluvnú pokutu v sume 17 eur a na zmluvný úrok v sume 85,63 eur. Dlh žalovaného podľa splátkového kalendára predstavoval nesplatenú časť úveru v sume 93,03 eur, zmluvný úrok v sume 3,49 eur, náklady na upomienku II. v sume 50,48 eur a úrok z omeškania v sume 12,19 eur. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch pohľadávku voči žalovanému dňa 14.11.2013 postúpila žalobcovi, čo vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.11.2013 založenej v spise na čl. 40. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 31.10.2014.

17. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy zo dňa 11.9.2012 zhodne so súdom prvej inštancie nezistil obsahový rozpor zmluvy s § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení. Aj podľa odvolacieho súdu úverová zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V zmluve je jasne definované, za akých podmienok bol žalovanému úver poskytnutý a akým spôsobom ho bol povinný splácať. Z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V úverovej zmluve zo dňa 11.9.2012 je aj podľa odvolacieho súdu výška úverovej splátky určená jednoznačným spôsobom, sumou 48,26 eur, v ktorej je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadná úhrada za poistenie, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak, čo vyplýva z Hlavy 5., § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Na základe toho potom nie je ani podľa odvolacieho súdu možné tvrdenie žalovaného, že v úverovej zmluve absentuje náliežitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona, považovať za dôvodné a poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (vid'. Rozsudok Súdneho dvora C-42/15 zo dňa 9. novembra 2016).

18. V súlade s cit. ust. § 2 písm. d/, g/, h/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení neskorších predpisov, súd prvej inštancie potom správne dospel k záveru, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi nesplatený zostatok úveru v sume 13,51 eur po odpočítaní sumy 79,52 eur neoprávnene účtovanej právnym predchodcom žalobcu na hotové náklady za upomienky (93,03 eur mínus 79,52 eur) a zmluvný úrok v sume 3,49 eur. I keď zo splátkového kalendára žalovaného vyplýva, že na splatenie úveru poukázal celkom sumu 579,12 eur, ktorá zodpovedala celkovej sume úveru, ktorú mal podľa úverovej zmluvy zaplatiť, z došlých úverových splátok právny predchodca žalobcu oprávnenne sumu 17 eur zaúčtoval na zmluvnú pokutu, na zaplatenie ktorej mu vzniklo právo podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a Hlavy 18., § 2 Úverových zmluvných podmienok, ktorá bola dojednaná v sume 17 eur v prípade omeškania žalovaného s platením úverových splátok. Zmluvnú pokutu bol veriteľ oprávnený účtovať maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy. Zo splátkového kalendára žalovaného je zrejmé, že v mesiaci október 2012 úverovú splátku poukázal oneskorene a v mesiaci november 2012 úverovú splátku vôbec nepoukázal, na základe čoho mu oprávnenne bola účtovaná zmluvná pokuta. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti potom

žalovaným zaplatené úverové splátky neboli zaúčtované výlučne na platenie úveru, ale aj na sankcie, ktoré bol povinný zaplatiť v prípade omeškania sa s platením úveru. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie správne ustálil, že dlh na úverovej istine predstavuje sumu 13,51 eur a na zmluvnom úroku sumu 3,49 eur, spolu sumu 17 eur, ktorá zodpovedá práve hodnote účtovanej zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie taktiež správne uviedol, že pokiaľ by u žalovaného nenastalo omeškanie s platením úveru, zmluvná pokuta by mu nebola účtovaná a jeho úver by bol splatený v plnej výške.

19. Rovnako odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie postúpenie pohľadávky žalobcovi považoval za platný právny úkon a nestotožnil sa s názorom žalovaného, že zmluvná podmienka, ktorá umožňuje postúpiť práva iba jednej strane a neumožňuje tak urobiť aj druhej strane je nevyvážená, v neprospech spotrebiteľa a z dôvodu rozporu s dobrými mravmi neplatná. V danom prípade postúpením pohľadávky žalobcovi ani podľa odvolacieho súdu neboli žiadne práva žalovaného ako spotrebiteľa ohrozené, prípadne porušené, pretože súd v rámci vykonávanej súdnej kontroly obsahu úverovej zmluvy posúdil jej platnosť podľa ustanovení § 52, § 53 a nasledovných Občianskeho zákonníka a súčasne aj podľa ust. § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení neskorších predpisov, nezistil a nevyhodnotil žiadne zmluvné dojednania za nekalé, neprijateľné, ktoré by poškodzovali práva žalovaného ako spotrebiteľa. Zároveň ani podľa odvolacieho súdu nebolo zistené, že by sa žalobca na úkor žalovaného bezdôvodne obohatil, preto súd prvej inštancie správne jeho návrh na zaplatenie sumy 89,12 eur, ktorej sa voči žalobcovi domáhal, ako nedôvodný s poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti, zamietol.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému rozsahu 100%.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).